

Parlamentul României Camera Deputaților

INTERPELARE

Adresată: Doamnei Diana-Anda BUZOIANU, Ministrul Mediului, Apelor și Pădurilor
De către: Doamna Raisa ENACHI, Deputat, circumscripția electorală nr. 39, Vaslui
Obiectul interpelării: Apa – resursă strategică de securitate națională, concesionată pe termen lung în condiții de pierderi masive și tarife în creștere. Cine răspunde?

Stimată Doamnă Ministru,

Datele oficiale raportate de România către Comisia Europeană indică faptul că aproape 50% din apa potabilă produsă se pierde în rețelele publice de alimentare înainte de a ajunge la consumatorul final. Acest nivel este nu doar inacceptabil din punct de vedere economic și social, ci și profund îngrijorător în contextul în care apa reprezintă o resursă naturală limitată, vitală și cu caracter strategic pentru siguranța națională.

Apa este captată, tratată și transportată cu costuri ridicate de energie și materiale, iar aceste costuri sunt suportate în final de cetățeni. Cu toate acestea, o cantitate uriașă se pierde din cauza infrastructurii învechite, a managementului defectuos și a întârzierii investițiilor. În mod paradoxal, aceste pierderi nu conduc la sancțiuni vizibile pentru operatori, ci se regăsesc în creșterea constantă a tarifelor plătite de populație.

În același timp, serviciile publice de alimentare cu apă și canalizare sunt operate în baza unor contracte de delegare a gestiunii/concesiune încheiate pe perioade foarte lungi, în condițiile unei piețe considerate liberalizate, în care statul invocă frecvent lipsa instrumentelor de intervenție asupra prețului. Astfel, cetățenii plătesc tarife tot mai mari pentru un serviciu în cadrul căruia aproape jumătate din apă se pierde, fără a exista o asumare clară a răspunderii instituționale.

Mai mult, cadrul instituțional actual este caracterizat de o fragmentare a responsabilităților între autoritățile locale, asociațiile de dezvoltare intercomunitară, operatori, Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Administrația Națională Apele Române. În practică, această dispersare a atribuțiilor generează un vid de responsabilitate, nimeni nu își asumă în mod real

durata concesiunilor, nivelul pierderilor, transferul costurilor către populație și protejarea interesului public în raport cu o resursă esențială pentru securitatea națională.

Chiar dacă delegarea gestiunii este realizată de autoritățile administrației publice locale, cadrul legislativ, strategiile naționale, condiționalitățile aferente finanțărilor din fonduri europene și politicile publice din domeniul apei sunt elaborate și coordonate la nivel guvernamental de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, instituție care are obligația de a asigura coerența și protejarea interesului public în gestionarea acestei resurse strategice.

Invocarea autonomiei locale sau a caracterului „liberalizat” al serviciului nu poate justifica lipsa unei viziuni și a unui control strategic din partea statului asupra modului în care este administrată o resursă vitală.

Având în vedere cele expuse, precum și rolul ministerului în elaborarea și coordonarea politicilor publice din domeniul apei, vă solicit să răspundeți punctual la următoarele întrebări:

1. Care este durata contractelor de delegare a gestiunii/concesiune a serviciilor de alimentare cu apă și canalizare aflate în vigoare la nivel național, defalcate pe fiecare operator regional, și care este fundamentarea strategică pentru stabilirea acestor perioade?
2. Care este instituția care poartă responsabilitatea finală, la nivel guvernamental, pentru stabilirea cadrului privind durata acestor concesiuni, având în vedere caracterul strategic al resursei de apă?
3. Ce mecanisme concrete are statul român pentru a interveni pe parcursul derulării acestor contracte atunci când operatorii nu își îndeplinesc obligațiile privind reducerea pierderilor sau când tarifele devin împovărătoare pentru populație?
4. În ce măsură pierderile de apă din rețele se regăsesc în tarifele plătite de consumatori și cine își asumă responsabilitatea pentru transferul costurilor ineficienței către cetățeni?
5. Câți operatori au ținut contractuale obligatorii de reducere a pierderilor, care este stadiul îndeplinirii acestora și ce sancțiuni au fost aplicate pentru neatingerea lor?
6. Există o analiză la nivelul ministerului privind impactul duratei foarte mari a concesiunilor asupra capacității statului de a interveni în situații de criză, inclusiv din perspectiva securității naționale și a accesului populației la apă?
7. Ce măsuri legislative și administrative intenționează ministerul să promoveze pentru a condiționa menținerea sau prelungirea contractelor de delegare de atingerea unor indicatori clari privind reducerea pierderilor și eficiența serviciului?

8. Care este strategia națională pentru reducerea accelerată a pierderilor de apă din rețelele publice și în ce termen considerați că nivelul actual poate fi adus la media europeană?
9. Cine răspunde, în mod concret, pentru situația actuală în care populația plătește tarife în creștere pentru un serviciu în cadrul căruia aproape jumătate din apa potabilă se pierde înainte de a ajunge la consumator?

Când aproape 50% din apa potabilă produsă se pierde înainte de a ajunge la cetățeni, modul de gestionare a serviciului de alimentare cu apă trebuie explicat.

Solicit comunicarea unui răspuns scris, structurat și clar, pentru fiecare întrebare formulată.

Cu deosebită considerație,

Raisa ENACHI

HI

Deputat

aslui

